

34 2026

WEEKKRANT
19 AUGUSTUS
JAARGANG 87
EDITIE 0767

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

MERKSPLAS TURNHOUT VOSSELAAR

PASTORALE EENHEID CLARA VAN ASSISI

‘Margriet Hermans heeft ongetwijfeld vele mensen getroost’

Een schok ging door Vlaanderen en ook daarbuiten toen de media einde mei 2026 meedeelden dat de bekende Margriet Hermans door een agressieve kanker was getroffen. Op 3 juni werden velen eerbiedig stil bij het vernemen van haar overlijden. Een massa mensen volgde op 10 juni haar uitvaart in de landloperskapel te Merksplas-life binnen of buiten aan de kapel- ofwel op een andere plaats via een van de uitzendkanalen. Het medeleven en de oprechte belangstelling waren immers.

Twee lijnen verbonden mij met Margriet.

In 1985 bracht ik (*Paul Sas*), samen met een collega, het boekje *Stempe-dagogiek* uit. In die tijd gaf ik elke week enkele uren les aan de studenten afdeling zang van het toenmalig Brabants Conservatorium in Tilburg. Langs die weg kwam ik in contact met Margriet. We zijn dan in 1987. Tijdens enkele sessies heb ik Margriet inzicht gegeven in de optimale werking van de spreekstem en van de zangstem.

De tweede lijn die mij met haar verbond is de kanker. Zelf ben ik ook getroffen door dat agressieve neuro-endocriene carcinoom, een ziekte die behoort tot de veeleer zeldzame ziekten. Ik herkende wat de professoren Van Cutsem en Dekervel (beiden oncoloog UZ Leuven) toen in de media over deze kanker zegden: een ongunstige prognose, tot op heden medisch weinig aan te doen, zeg maar een zware ziekte met een slechte afloop. Bijna vijf jaar geleden werd dit ook tegen mij

gezegd. De zware, continue behandeling echter heeft bij mij tot op heden een onverwacht gunstig effect gekend. Dit verklaart waarom die vijand mijn leven nog niet totaal heeft verwoest. Daar ben ik heel dankbaar voor. Mijn strijd echter blijft voortduren.

Het heengaan van Margriet is tot op heden sterk in mijn aandacht. Elke dag denk ik er wel even aan. We zijn lotgenoten. Het doet mij de vraag stellen wie Margriet was en wat zij heeft betekend. Zo kwam in mij de gedachte dat Margriet vele mensen heeft **getroost** in de verschillende rollen die zij tijdens haar lange loopbaan heeft opgenomen: als zangeres, presentatrice en politica. In mijn werk als priester kom ik elke dag wel iemand tegen die door het leven is gekwetst of bij wie het leven flink heeft geschuurd. Bij veel mensen zijn de nood en het verlangen naar troost groot.

De troost: hoe heeft Margriet mensen getroost?

Troost omschrijf ik als **‘de liefde die zich in iemand nestelt wanneer die persoon te maken heeft met een gemis, een leegte of met iets dat in haar/zijn beleving op dat moment sterk ontbreekt’**. Er zijn vele vormen van gemis. We kennen het gemis, de leegte die we niet altijd zien aankomen en die te wijten is aan een hindernis die zich op dat moment in het leven voordoet. Voorbeelden zijn: het niet slagen voor een toelatingsproef, mislukken in de studie, een begeerde functie niet toegewezen krijgen, een relatiebreuk, een zware tegenslag, het verlies door het overlijden van een geliefde. Deze voorbeelden zijn allemaal van een ander niveau. Daarnaast kennen we het gemis dat het leven zelf met zich kan meebrengen. Er zijn mensen die ‘alles’ hebben om gelukkig te zijn en toch zeggen zij dat ze zich niet gelukkig voelen. Er sluimert een gemis in hen. Dat

Muurschildering Margriet Hermans

gemis, die lege plek kan zo belastend zijn om ermee te leven dat ze zoekt naar een invulling. Die invulling is liefde en die liefde heet troost. De echte troost wordt door iemand geboden: door een geliefde, een vriend(in), een zorgverlener, een goede kennis. De ‘valse’ troost echter bestaat ook. Die biedt zich aan via de consumptie. Mensen kopen en consumeren om dat knagende gevoel van het gemis te compenseren. Maar de valse troost houdt haar belofte slechts gedurende een korte tijd. Daarna komt het gevoel van de leegte terug.

De echte troost kan langs vele wegen naar je toekomen.

Een eerste weg is door samen met een of met meerdere personen iets of iemand te vieren. ‘Vieren’ is een ander woord voor ‘dichtbij komen’. Er valt veel te vieren: grote en kleine momenten in je eigen leven, maar ook de herinnering aan gebeurtenissen in het verleden of aan geliefde personen. Vieren hoeft niet al-

tijd samen te gaan met feesten. Op een eenvoudige manier stilstaan bij het gebeuren, inleven, zich herinneren en de dingen met naam noemen: dat kan zoveel goeds doen en warmte geven. In het vieren open je jouw hart voor blijdschap en voor verdriet. De verbinding en de goede gewaarwording die dan ontstaan brengen troost.

Een tweede weg is de troost die komt doordat er verbinding ontstaat met de personages of met de auteur bij het lezen van een boek. Hetzelfde met de scenarist/regisseur of met de acteurs bij het zien van een film. Toneel, opera- en operettevoorstelling zijn nog een andere weg. Daar nemen acteurs, zangers en (ballet-)dancers je mee in hun verhaal. Vele jongeren en ouderen, een niet te tellen menigte, vinden troost op de festivalweide. Nog een andere weg. De bands brengen songs die zo pakkend kunnen zijn dat de leegte niet meer bestaat.

Ook het christelijk geloof biedt een duurzame bron van troost. In wat

Jezus zegt en in wat Hij doet gaat het elke keer om het goede, het ware en het schone. Het drieluik. Je daarin met Hem verbinden kan je kracht geven en je optillen. Dat is troostend.

Margriet heeft in haar verschillende rollen voor velen iets gedaan aan het gemis dat mensen voelen.

Ze bood troost aan jongeren en aan ouderen. Dat bleek uit de grote opkomst van mensen die haar op 8 juni een laatste groet brachten en die op 10 juni innig verbonden de uitvaart volgden. Mensen wilden erbij zijn. Tijdens haar lange loopbaan leerden mensen Margriet kennen als iemand die in de publieke ruimte hardop en zonder schroom durfde te zeggen wat velen dachten en voelden.

(vervolg op pagina 2)

Paul Sas

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnementen@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK & leven is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

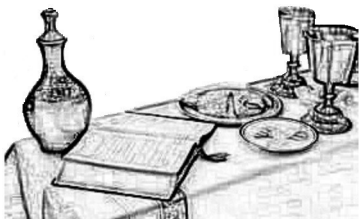
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Antwerpen
redactie@otheo.be

Redactie
Dirk Godecharle
gsm: 0497 28 19 09
dirk.godecharle@hivset.be
Dirk Mertens
gsm: 0486 99 49 41
dirk.mertens18@telenet.be
Ria Toelen
gsm: 0495 62 39 20
ria.toelen16@gmail.com
Jozef Van Der Wildt
tel.: 014 61 64 35
jozef.vanderwildt@skynet.be
Jan Van Rompuy
gsm 0478 25 95 98
j.vanrompuy@gmail.com

Medewerkers redactie
Lutgard Hermans
(Sint-Pieter)
gsm 0474 52 28 03
sintpieterturnhout@outlook.com
Ward Dillen
(Pinksterkerk)
tel. 014 41 63 51
warddillen@gmail.com
Lambert Leijssen
(Emmaüs)
tel. 014 41 22 47
lleijssen@telenet.be
Guido Verhoeven
(Merksplas)
Guido.verhoeven4@telenet.be
Gert Van Loon
(Merksplas)
vanloon91@gmail.com
Gaston Belmans
(pastoor Merksplas)
tel. 014 63 30 30
st.willibrordus.merksplas@skynet.be

Vieringen

WEEKENDVIERINGEN

Zaterdag 22 augustus

Sint Rumboldus (Zondereigen)
16.30 u. Woord- en communiedienst

O.L.Vrouw Middelares (Turnhout)
17.00 u. Gezongen woord- en communiedienst

Sint-Antoniuserk (Turnhout) **Otterstraat**
17.30 u. Eucharistieviering

O.L.Vrouw Zevendonk (Turnhout)
18.00 u. Woord- en communiedienst

Sint Willibrordus (Merksplas)
18.00 u. Eucharistieviering

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
18.00 u. Woord- en communiedienst voor de overledenen van onze geloofsgemeenschap

Zondag 23 augustus

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.30 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
10.00 u. Gezongen gefundeerd jaargetijde J en L Van Gorp

Sint-Franciscus Schorvoort (Turnhout)
10.30 u. Woord- en communiedienst

O.L.Vrouw Middelares (Turnhout)
10.30 u. Gezongen Poolse eucharistieviering

Goddelijk Kind Jezus (Turnhout)
17.00 u. Kosovaars *Albanese eucharistieviering*

Pinksterkerk (Turnhout)
11.00 u. Gezongen eucharistieviering
Deze week herinneren wij ons de namen van Alidor Beyens (29 augustus 1980), Renaat Boenders (29 augustus 1986), Helena Pirron (31 augustus 1986), Jozef Greven (31 augustus 1988), Eddy Van Bladel (30 augustus 2002), Martha Bertels (30 augustus 2007), Maria Nietvelt (31 augustus 2007), Ferdinand Goos-

sens (31 augustus 2022).

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
11.00 u. Eucharistieviering ter nagedachtenis van Jan De Backker

WEEKVIERINGEN

Maandag 24 augustus

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering

Dinsdag 25 augustus

Sint Willibrordus (Merksplas)
08.30 u. Eucharistische aanbidding.
09.00 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Goddelijk Kind Jezus (Turnhout)
18.30 u. Eucharistieviering Spiritijnse gemeenschap

Woensdag 26 augustus

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Sint Willibrordus (Merksplas)

14.30 u. Eucharistieviering in het woon- zorgcentrum 'Binnenhof'

Donderdag 27 augustus

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Vrijdag 28 augustus

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Kapelanie H. Kruis (Begijnhof)
11.00 u. Aanbidding in de kapel van het Heilig Aanschijn (tot 11.30 uur)

Zaterdag 29 augustus

Kapel Herentalsstraat (Turnhout)
08.30 u. Eucharistieviering

Margriet Hermans

(Vervolg van pagina 1)

Margriet bleef dat doen en dat heeft haar geliefd gemaakt. Mensen stelden vertrouwen in haar en ze verbonden zich met haar. Deze interactie, deze manier van doen bood mensen troost. Er gebeurde iets collectief. Uniek. Maar ook in de vele songs die ze heeft gemaakt en gebracht klinkt de troost door. Denk aan het lied:

‘Een vriend (1987)’: *...nooit meer verdwalen, nooit meer alleen, geen angst om te falen met een vriend om je heen... of*
‘Niets houdt me tegen (1991)’: *...geen berg is hoog genoeg, geen zee is diep genoeg, niets houdt me tegen, ik kan vliegen zonder vleugels over alles heen... of*
‘Samen (2022)’: *...geef me kracht, geef me moed, jouw geluk voelt zo goed, samen gaan we ervoor, samen in’ t juiste spoor, op zoek naar avontuur, samen door het vuur...*

om slechts drie nummers uit haar brede oeuvre te noemen. In veel van haar nummers klinkt troost door. Zonder het misschien zelf te weten wist Margriet bij mensen liefde te leggen op de plekken die leeg en kil voelen en die naar liefde verlangen. Hoe betrokken zie je het publiek naar haar kijken en met haar in beweging komen wanneer ze optrad aan zee tijdens de zomermaanden of bij de programma's ‘Tien om te zien’ en ‘Liefde voor muziek’. Margriet wist mensen aan te raken en dat aanraken is troost.

Zo was ook de uitvaartplechtigheid een bron van troost. Complimenten en alleen maar goede woorden voor al de mensen -sprekers, muzikanten, uitvaartverzorgers, medewerkers achter de schermen- die

in de landloperskapel het afscheid tot een warme ontmoeting maakten. Hun woorden, getuigenis en muziek raakten mensen aan en ze boden troost. De plechtigheid verliep stijlvol en vlekkeloos. Een uitvaart hoeft niet per se kerkelijk of religieus geduid te worden om betekenis te hebben en om waardig te zijn. Afscheid nemen van een geliefde kan op velerlei wijzen. Zo verliep het afscheid van Margriet helemaal in schoonheid. En schoonheid biedt troost, omdat schoonheid voedt.

Vele programma's en optredens van Margriet kunnen we terugzien of terughoren. Op die manier kunnen mensen over haar sterven heen bij haar troost blijven vinden en zich de vraag stellen: wat doet dit lied met mij? Welke steun brengt Margriet nu naar mij? Zo maken leegte en gemis plaats voor een sterk, goed gevoel dat liefde is. Dat is een grote steun.

Wie over het onderwerp troost wil lezen, raad ik het boek aan **‘Verstroosting**en’ van prof. Dirk De Wachter, vijfde druk april 2023 Uitgeverij Lannoo nv, Tielt. Bij het lezen van dit boek herken ik mezelf in vele passages. Die herkenning leidt tot verbinding en beide brengen mij troost.

Paul Sas, priester van het bisdom Antwerpen
Reageren? sas.paul53@gmail.com

Bezinning

16 augustus 2026
20ste zondag door het jaar A
Mattheüs 15, 21 - 28:
Jezus en de Kananese vrouw

God is er voor iedereen
God laat zich niet in hokjes plaatsen. Hij is niet exclusief voor wie foutloos is, niet voorbehouden aan hen die alle antwoorden hebben. God is er voor iedereen. Voor de zoekeer in het donker, voor de vreugdevolle mens in het licht, voor wie struikelt en weer opstaat. Zijn liefde is als de zon; ze schijnt onvoorwaardelijk. Ze vraagt geen prestatie, ze eist geen perfectie. Het enige wat wij hoeven te doen, is onze handen openen en de warmte toelaten in ons hart. Wanneer je je eenzaam voelt, bedenk dan: je bent nooit alleen. Wanneer je denkt dat je niet gezien wordt, kijk dan omhoog. God is er, overal en altijd. Voor jou, voor mij, voor iedereen.

Noem mij geen vreemdeling: ik heb behoefte aan eten en drinken, aan een thuis, een dak boven mijn hoofd.
Noem mij geen vreemdeling: ik heb behoefte aan goede zorgen wanneer ik ziek ben.
Noem mij geen vreemdeling: ik heb behoefte aan werk zodat ik ook voor mijn kinderen kan zorgen.
Noem mij geen vreemdeling: ik heb behoefte aan contact, al wordt mijn taal niet verstaan.
Noem mij geen vreemdeling: ik heb behoefte aan samenzijn, want mijn hart verkilt van eenzaamheid.
Noem mij geen vreemdeling: ik ben een vriend, een vriend die je nog niet kent.
Noem mij geen vreemdeling: ook ik ben een MENS.

Homilie

Zondag 16 augustus 2026
20ste zondag door het jaar A
Eerste lezing:
Jesaja 56, 1. 6-7
Evangelielezing:
Mattheus 15, 21-28

‘Het is een wonder gebeuren wanneer mensen elkaar ont-moeten...’ zo schreef vele jaren geleden Ward Bruyninckx. Inderdaad, lieve mensen, een échte ontmoeting kan immers grenzen verleggen. Dat komt heel duidelijk naar voren in het evangelieverhaal van de ontmoeting tussen Jezus en de Kananese vrouw. Het is opmerkelijk hoe een vreemde, heidense vrouw naar Jezus toe durft komen, zich voor zijn voeten neerwerpt en luid roept: ‘Heer, Zoon van David, heb medelijden met mij, want mijn dochter is van een duivel bezeten!’ Jezus reageert hierop heel spontaan, dat Hij als jood enkel maar geroepen en gezonden is tot het uitverkoren volk van Israël. Voor een jood, dus ook voor Jezus, was een heiden iemand van een onrein volk, waar men geen contact mee mocht hebben, anders werd men volgens de joodse wet zelf onrein. Men had een totale verachting voor de heidenen en noemde hen zelfs ‘honden’. Zo kunnen we de uitspraak van Jezus verstaan, die zegt: ‘Het is niet goed het brood dat voor de kinderen, (voor het joodse volk!) bestemd is aan de honden (dus aan de heidenen!) te geven.’ En dan komt er plots **een ommekeer** in de houding van Jezus. Wanneer de vreemde vrouw op haar beurt antwoordt: ‘Het is toch wel goed, Heer, het brood dat voor de kinderen bestemd is aan de honden te geven, want de honden eten immers toch ook de kruimels die van de tafel van hun meester vallen!’, dan komt Jezus in bewondering te staan voor haar groot geloof. Hij zal haar verlangen inwilligen en haar dochter genezen.

Zo maakt de evangelist Matteüs ons aan de hand van dit verhaal duidelijk hoe Jezus zich geleidelijk aan bewust wordt van zijn wereldwijde, universele zending naar ‘alle’ mensen toe in plaats van alleen maar naar het joodse volk. Op het einde van zijn leven zal Hij diezelfde zending trouwens ook verder geven aan zijn leerlingen: ‘Gaat en ondervijst ALLE VOLKEREN!’

Deze universele zending ligt helemaal in de lijn van wat de profeet Jesaja reeds honderden jaren eerder had gezegd, nl. dat het heil van godswege voor alle mensen bestemd is. In de **eerste lezing** van vandaag uit de profeet Jesaja konden we horen hoe ook vreemdelingen door God zullen opgenomen worden als zij het recht onderhouden en de sabbat eerbiedigen, want, zo spreekt God de Heer: ‘mijn huis is een huis van gebed voor ALLE mensen.’

De lezingen van deze zondag stellen een aantal **kritische vragen** naar ons *persoonlijk leven* als christen: in hoeverre voelen wij ons gezonden tot alle mensen zonder onderscheid? Welke grenzen trekken wij tussen mensen? Hoe dikwijls plakken we etiketten op mensen: ’t is een vreemdeling, een vluchteling, een ex-gevangene, een alcoholverslaafde, een druggebruiker...

En als gelovigen plaatsen we eveneens mensen in hokjes: ’t is een conservatieve of een progressieve, een rechtse of een linkse, een ketter of een ongelovige... en noem maar op. We klasseren vaak mensen zoals steekkaarten in een fichebak.

Zij die denken, voelen en zich gedragen zoals wij, zijn ‘de goeden’, anderen zijn ‘de slechten’.

Ook *de Kerk* moeten we vanuit de schriftlezingen van vandaag kritisch durven bekijken. In de klassieke geloofsbelijdenis zeggen we dat we geloven in de ene heilige katholieke Kerk, dit wil zeggen in de ene universele, algemene Kerk die openstaat voor alle mensen, ongeacht hun taal, ras, huidskleur, cultuur, verleden of seksuele geaardheid... Dat was ook de boodschap die wijlen paus Franciscus bracht aan de anderhalf miljoen jongeren die enkele jaren geleden bijeen waren tijdens de wereldjongerendagen in Lissabon. Nadat hij een brief voorlas van een jongere die zich in zijn parochie niet aanvaard voelt, liet de paus de hele menigte herhaaldelijk luidkeels roepen: ‘*para todos*’, wat betekent: ‘voor *allen*’; met andere woorden, ‘iedereen’ hoort bij de Kerk, want zij heeft de opdracht om in het voetspoor van Jezus en zijn leerlingen heil en geluk te brengen voor alle mensen, zonder onderscheid.

Voor Jezus heeft elke mens zijn of haar plaats in het Rijk van God. Elke mens, wie hij of zij ook is, wordt door God uitgenodigd om met zijn of haar leven een antwoord te geven op zijn uitnodigende liefde. God trekt geen grenzen tussen mensen, tussen vrouwen en mannen, priesters, diakens, pastorale werk(st)ers en andere medewerk(st)ers in de pastoraal’. Hij maakt geen onderscheid tussen iemand die gehuwd is of gescheiden, holebi, transgender of hetero. Voor hem is elke mens waardevol. Hij kijkt immers niet naar het uiterlijke, maar vooral naar de binnenkant, naar ons hart en hoopt er een plaats in te vinden voor zijn overvloed aan tederheid.

Lieve mensen, hopelijk is ons vertrouwen even groot als dat van die Kananese vrouw en geloven wij dat God ook ons kan genezen van onze ‘bezetenheid’ dat wij beter zijn dan anderen.

Dat groot geloof en vertrouwen wens ik ieder van jullie – en ook mezelf – van harte toe.

Peter Dierckx

Nieuwe regeling voor de weekendvieringen in Merksplas

Sinds 16 augustus is priester Gaston Belmans op pensioen. Gaston was wellicht nog graag enkele jaren in deze functie gebleven, maar vanuit het bisdom is beslist de regeling strikt toe te passen dat voor pastoors op 75 jaar de pensioenleeftijd aanbreekt. Uiteraard bedanken wij Gaston hartelijk voor de zovele jaren inzet voor de parochie en de gemeenschap van Merksplas. Ongetwijfeld komt er nog een gelegenheid om deze dank ook wat plechtiger uit te spreken.

Het is evident dat deze nieuwe situatie wijzigingen meebrengt, om te beginnen voor de weekendvieringen in de St. Willibrorduskerk. Gaston Belmans heeft de bereidheid uitgesproken ook in deze nieuwe situatie voor te gaan in vieringen in onze Pastorale Eenheid, in het bijzonder in Merksplas, wanneer dit hem vanuit de PE gevraagd wordt. Wij zijn daar zeer blij mee, ook omdat dit het mogelijk maakt, althans de komende jaren, in Merksplas zowel een viering op zaterdagavond als op zondagmorgen te behouden.

Vanaf 1 september zal Gaston Belmans op zondagvoormiddag om 9.30 uur blijven voorgaan in een eucharistieviering in Merksplas, en op zaterdag om 16.30 uur in Zondereigen. De viering op zaterdag om 18 uur in Merksplas wordt elk tweede en vierde weekend een eucharistieviering, voorgegaan door pater Moses of pater Samuel, elk eerste en derde weekend een woord- en communiedienst, voorgegaan door een diaken of een gemandateerde gebedsvorganger uit onze Pastorale Eenheid. Met het oog op de toekomst lijkt het ons immers belangrijk ook in Merksplas, zoals in de andere kerken van onze PE, regelmatig woord- en communiediensten te laten doorgaan.

Uiteraard zal de pensionering van Gaston Belmans nog andere wijzigingen meebrengen in de St.

Willibrordusparochie. De afspraken hierover zullen gemaakt worden op de Plaatselijke KernGroep (PKG), die in haar nieuwe samenstelling een eerste keer samenkomt op 17 september. Deze bijeenkomst van de PKG zal geleid worden door ondergetekende, als coördinator van onze PE. Ook pater Moses, pastoor van onze PE, zal op deze vergadering aanwezig zijn. Uiteraard houden we de lezers van dit blad en alle parochianen van

Merksplas op de hoogte van alle nieuwe ontwikkelingen.

We zien uit naar de verdere samenwerking in de mooie St. Willibrordusparochie, binnen onze Pastorale Eenheid Clara van Assisi!

Dirk Godecharle

Doopsel Vosselaar

Zondag, 9 augustus 2026, werden deze 3 kindjes gedoopt door pater Samuel in onze kerk:

Liv Van den Bogaert
dochter van Glenn Van den Bogaert en Cindy De Wit

Hailey en Valencia Dierckx
dochters van Brandon Dierckx en Kiara Migot.

KERMISNIEUWS UIT TURNHOUT

Kermis op de markt – kermis in de kerk

Tijdens het openingsweekend van Turnhout – kermis was er niet alleen kermis op de markt maar ook kermis in de Sint – Pieterskerk.

Daar was immers een indrukwekkende miniatuurkermis opgesteld van maar liefst 40 meter lang.

De tentoonstelling bracht een uitgebreide collectie miniatuurkermis samen uit Nederland en Turnhout. Vijf bouwers en stads-gids Jan Horemans toonden hun creaties. Een kleurrijke tentoonstelling van alle mogelijke kermis-attracties nagebootst tot in de kleinste details met veel lichtspektakel en een diversiteit aan figuren van dansende beertjes, spelende kinderen, feestende gezinnen, families van diverse pluimage tot Elvis Presley.

Op zaterdagavond stond de teller al op 5000 bezoekers en zondag zouden er zeker nog heel wat mensen de kerk bezoeken.

Het was ook mooi om te zien dat heel wat bezoekers ook veel aandacht hadden voor de kerk. Het altaar van het Heilig Sacrament, de preekstoel en het beeld van Onze Lieve Vrouw werden vaak gefotografeerd en het Onze Lieve Vrouw-beeld baadde in het licht van heel wat kaarsen.

Voor veel bezoekers een verrassende kennismaking met de Sint - Pieterskerk

Miniatuurkermis

Dit jaar wilde de stad Turnhout en de geloofsgemeenschap van Turnhout terug aansluiten bij de traditie om een **feestelijke eucharistieviering** te houden met en voor de foorkramers.

Zondag 9 augustus om 10.00 uur heette Peter Dierckx iedereen welkom in de kerk.

De viering werd bijgewoond door mgr. Johan Bonny, samen met onder andere schepen Annemie Der Kinderen en Steve Severeys, voor-

Gewoon maar goed zijn voor mekaar

zitter van de kermisfederatie DFB-VBF.

Tijdens de viering werd pater Kristiaan herdacht die op 23 juli overleed. Steve Severeys stak een kaarsje aan bij het gedachtenisprentje en Marc Dex vertelde hoe hij de pater leerde kennen tijdens de kerstvieringen op de markt in Oud - Turnhout.

Marc Dex zong het lied dat pater Kristiaan zo graag hoorde 'Gewoon

maar goed zijn voor elkaar'. Een mooi moment dat vele mensen ontroerde.

Een warme en mooie herdenking van een bijzondere pater, die voor altijd een plaatsje zal behouden in de harten van foorkramers, circus-artisten en woonwagenbewoners. Een ander muzikaal cadeau was het Ave Maria dat Jan Horemans op het draaiorgel speelde.

Herman De Houwer liet het orgel dansen tijdens een vrolijk slotlied.

Na de viering konden de aanwezigen nog samen napraten en genieten van heerlijke smoutebollen, een traktatie van Victor en de foorkramers.

Of hoe de kerk op de centrale plaats in de stad, de markt, een plaats blijft waar mensen elkaar op een zonnige zomerse zondag ontmoeten in feestelijke stemming met een klank- en lichtspel van de miniatuurkermis en met gebed en muziek van een vierende gemeenschap.

Ria Toelen

Miniatuurkermis

Kermis is verbreederen

Smoutebollen een traktatie van de foorkramers

Miniatuurkermis

EENENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

Zondagsgebed

Gebedstoerist
U maakt me tot vreemdeling,
onderweg in onbestemdheid.
Als gastarbeider en gebedstoerist
trek ik door huizen en tehuizen
en zie uit naar uw voorbijgaan.
In de onvastheid leert U me
te gaan staan in het zijnde,
te blijven staan in het bestaan.

Hoe zou ik U niet zoeken,
die mij het eerst zocht?
In mijn verlorenheid
leert U me de betekenis
van het gevonden worden
daar, waar ik in U
tot werkelijkheid kom.
Han Fleerackers